

15 2 listky

V Praze 23 října 2014

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR
Staroměstské nám. 6
110 15 Praha 1

Ministerstvo pro místní rozvoj

Č.j.: MMR-37113/2014

Listů: 2

Složek:

Příloh:

Svazků:

27.10.2014 8:59:57 Odb: 15 OKM

Věc: Žádost o informace podle zákona 106/99

Vážený,

žádám o informaci, jaký plat a jaké odměny pobírali v letech 2008 až 2014

- náměstci
- ředitelé jednotlivých odborů
- poradci ministra a náměstků

Proším o rozepsání ve formátu: Jméno – funkce - plat – odměny – zdůvodnění mimořádné odměny.

I. Povinný subjekt

Ministerstvo podle ust. § 2 zákona č. 106/99 o svobodném přístupu k informacím patří mezi povinné subjekty.

II. Žadatel

III. Poskytnutí informací

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu As 57/2010 – 79 ze dne 27. května 2011 musejí povinné subjekty poskytnout informaci o platech a odměnách osob placených z veřejných peněz. „...Příjemcem veřejných prostředků“ je podle § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím jakákoli osoba, které je vyplacena byť i jen minimální částka z veřejných rozpočtů. Zaměstnanec veřejné správy dostává za svou práci plat, který je mu vyplácen z veřejných prostředků. Je proto ve smyslu § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím příjemcem veřejných prostředků.“

Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu 8 As 55/2012 – 62 z 22. října 2014 „(Povinné subjekty) informace o platech zaměstnanců placených z veřejných prostředků se podle § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím zásadně poskytují, a jen zcela výjimečně je možné jejich poskytnutí odepřít na základě principu proporcionality.“

Rozšířený senát zároveň odmítl obavy, že zveřejňováním informací o platech mohou být zaměstnanci ve veřejné sféře poškozeni: „Informaci o výši platu (...) zaměstnance placeného z veřejných prostředků (...) nelze považovat za informaci, která by jej v případě zveřejnění difamovala nebo jinak snižovala jeho lidskou důstojnost, neboť sama o sobě výše platu žádný negativní informační obsah nemá. Plat je v typové i v individuální rovině odrazem hodnoty zaměstnavatelem „kupované“ práce a rámcově by se platy obdobně zdatných zaměstnanců v obdobných pozicích za obdobných podmínek měly sobě blížit. (...) Získat negativní konotaci může informace o platu zásadně jen za situace, kdy je plat poskytován jinak než podle zákonných pravidel, například neadekvátně vysoký, neodpovídající skutečné povaze vykonávané práce a zastírající skutečný stav věcí.“

Ani nebezpečí závisti nemůže být podle Nejvyššího správního soudu důvodem informace neposkytnout: „Závist jako lidská vlastnost vyvěrající z malosti duše není něco, čemu by se dalo právními prostředky čelit; jí musí čelit ti, kteří jí podléhají, svým mravním úsilím, a ti, kteří jsou jejím terčem, svojí trpělivostí, vnitřním klidem a odvahou. Obrana před závistí utajováním informací jen proto, aby se nemohly stát jejím zdrojem, by často vedla jen k prohloubení závisti na základě nepodložených dohadů a spekulací o výši platů poskytovaných z veřejných prostředků. Naopak, „sluneční svit“ informovanosti o platech placených z veřejných prostředků může mnohé přehnané představy o platech ve veřejné sféře rozptýlit.“

Podle Nejvyššího správního soudu se „informace o platech zaměstnanců placených z veřejných prostředků (a jakýchkoli jiných osob placených za svoji činnost nejrůznější povahy z veřejných prostředků) se zásadně poskytují a jen výjimečně neposkytují. V pochybnostech je třeba se přiklonit k poskytnutí, a nikoli k neposkytnutí informací.“

Nejvyšší správní soud vyložil, v jakých případech je zapotřebí bez dalšího testování poskytnout informace o platech zaměstnanců či jiných osob placených z veřejných prostředků. Týká se to osob „vykazujících zejména některý z následujících rysů:

- zaměstnanců v řídicích pozicích povinného subjektu, tedy všech takových zaměstnanců, kteří řídí nebo metodicky vedou jiné zaměstnance či řídí nebo metodicky vedou činnost subjektů podřízených povinnému subjektu, podléhajících jeho dohledu, jím spravovaných nebo jím fakticky ovládaných,

- zaměstnanců podílejících se na výkonu vrchnostenských oprávnění povinného subjektu, má-li povinný subjekt taková oprávnění (např. rozhodujících o právech či povinnostech osob, provádějících dohledovou, inspekční či kontrolní činnost, autorizované měření, zkušební činnost, metodické vedení apod.), nebo zaměstnanců, kteří, ač se sami na vlastní vrchnostenské činnosti nepodílejí, ji mohou nikoli nevýznamným způsobem ovlivnit (např. připravují podklady k rozhodování či koncepty rozhodnutí, zajišťují oběh dokumentů, zabezpečují provádění vrchnostenských činností po technické stránce nebo vykonávají jiné obdobné záležitosti v souvislosti s nimi),

- zaměstnanců organizujících či provádějících činnosti, jež jsou úkolem povinného subjektu, ať již jde o činnosti povahy vrchnostenské anebo jiné, anebo k takovýmto činnostem poskytujících významné podpůrné či doprovodné služby (např. analýzy, plánování, informační servis, zajištění vhodného technického a organizačního zázemí, logistika, informační technologie, provoz budov a jiných zařízení povinného subjektu),

- zaměstnanců majících z jiných než výše uvedených důvodů faktický vliv na činnost povinného subjektu (např. poradci, osobní asistenti osob v řídicích nebo jiných důležitých pozicích, osoby s nikoli nevýznamným faktickým vlivem na tok informací uvnitř povinného subjektu či na jeho komunikaci navenek),

- zaměstnanců, jejichž činnost má nebo může mít ekonomické dopady na veřejné rozpočty nebo na hospodaření povinného subjektu či jím řízených, jeho dohledu podléhajících, jím spravovaných či jinak ovlivňovaných osob.“

Pouze v některých výjimečných případech má podle Nejvyššího správního soudu ochrana soukromí takové osoby dostat přednost před platovou transparentí. Bude tomu v případech, u nichž budou kumulativně splněny následující podmínky: „1) osoba, o jejíchž platových poměrech má být poskytnuta informace, se na podstatě vlastní činnosti povinného subjektu podílí jen nepřímou a při zohlednění všech okolností nevýznamným způsobem a 2) nevyvstávají konkrétní pochybnosti o tom, zda v souvislosti s odměňováním této osoby jsou veřejné prostředky vynakládány hospodárně.“ Odepření informace o platech tak připadá v úvahu jen u osob vykonávajících u povinného subjektu činnosti pomocné nebo servisní povahy (např. údržba, úklid, závodní stravování), a to samozřejmě jen tehdy, neexistuje-li podezření, že plat je vyplácen za práci, která není ve skutečnosti vykonávána nebo je vykonávána v podstatně menší míře, než by to za normálních okolností odpovídalo dané pracovní pozici, či že vyplácený plat z nejasných důvodů podstatně vybočuje z platových poměrů obvyklých pro danou pracovní pozici.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu také zdůrazňuje, že žadatel o informace o

11

příjmech člověka placeného z veřejných peněz má právo na sdělení konkrétního jména zaměstnance. Tedy nikoli jen na anonymizované označení pracovníka „Podle § 8b odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím základní osobní údaje podle odstavce 1 se poskytnou pouze v tomto rozsahu: jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků. Zákon tedy výslovně stanoví, že výše poskytnutých veřejných prostředků ve spojení se jménem a příjmením osoby, které byly poskytnuty (spolu s dalšími údaji uvedenými v § 8b odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím), jsou údaji, které povinný subjekt žadateli poskytne.“

S pozdravem

Váš dopis ze dne

27. 10. 2014

Číslo jednací

37113/2014-15

Vyřizuje

Mgr. Romana Voříšková

Datum

31.12.2014

Rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti

Ministerstvo pro místní rozvoj, se sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 00 Praha 1, jako povinný subjekt podle § 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodlo podle § 15 InfZ, ve věci žádosti o poskytnutí informace ze dne 27. 10. 2014, kterou podal pan....., (dále jen „žadatel“) takto:

žádost se částečně odmítá,

a to v části, ve které je požadováno poskytnutí informací týkajících se uvedení jména náměstka, ředitele jednotlivého odboru a poradce ministra a náměstků.

Odůvodnění:

Povinnému subjektu byla dne 27. 10. 2014 doručena žádost o poskytnutí informace, kterou žadatel požadoval sdělení, jaký plat a jaké odměny pobírali v letech 2008 až 2014 náměstci, ředitelé jednotlivých odborů a poradci ministra a náměstků, přičemž žádal o rozepsání ve formátu jméno – funkce - plat – odměny – zdůvodnění mimořádné odměny. Žadatel byl v souladu s § 14 odst. 7 InfZ dne 17.11.2014 informován o prodloužení lhůty pro sdělení informace z důvodu vyhledání a sběru objemného množství oddělených a odlišných informací požadovaných v jedné žádosti.

Povinný subjekt vyhověl žádosti o informace týkající se funkce, výše platu a výše odměn náměstků, ředitelů sekcí a odborů ministerstva za rok 2014. Požadované informace, které měl povinný subjekt k dispozici, jsou poskytnuty formou tabulek, kde je uvedena funkce zaměstnance ministerstva, výše ročního platu a odměn s tím, že uvedené částky odpovídají délce trvání pracovního poměru v daném roce.

Povinný subjekt však současně dospěl k závěru, že není oprávněn zveřejnit jména náměstků, ředitelů jednotlivých odborů a poradců ministra, neboť poskytnutím informací o platech svých konkrétně identifikovaných zaměstnanců by ministerstvo mohlo porušit jejich základní práva zaručená Listinou základních práv a svobod, Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a Listinou základních práv Evropské unie.

Žadatel ve své žádosti citoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu As 57/2010-79 ze dne 27. května 2011 a rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu 8 As 55/2012 které uvádí, že příjemcem veřejných prostředků je jakákoliv osoba, které je vyplacena, byť i jen minimální částka, z veřejných rozpočtů. Zaměstnanec veřejné správy dostává za svou práci plat, který je mu vyplácen z veřejných prostředků. Je proto ve smyslu § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím příjemcem veřejných prostředků.

Ministerstvo v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu uznává právo žadatele na informace podle o platu osoby vyplácené z veřejných prostředků, zveřejnění jména a příjmení konkrétního zaměstnance se nicméně jeví být v rozporu se základním právem zaměstnanců na respektování soukromí a na ochranu osobních údajů, a to jak z hlediska ústavního práva (čl. 10 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod, vykládaný v souladu s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod), tak z hlediska práva Evropské unie (čl. 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie). Pro výklad těchto základních práv jsou přitom konečnými autoritami Ústavní soud, resp. Soudní dvůr Evropské unie, které se k této otázce dosud nevyjádřily, avšak podle jejich dosavadní judikatury lze důvodně předpokládat, že by automatické poskytování informací o platech konkrétně identifikovaných zaměstnanců shledaly v rozporu s uvedenými základními právy (viz např. náleží Ústavního soudu ze dne 9. února 1998, sp. zn. IV. ÚS 154/97 a rozsudek Soudního dvora ze dne 9. listopadu 2010 ve spojených věcech C-92/09 a C-93/09 Volker und Markus Schecke a Eifert).

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu 8 As 55/2012 lze právo na informace za striktně vymezených podmínek odepřít na základě principu zákazu zneužití práva, pokud by se v jednotlivých případech ukázalo, že žádosti o informace o platech poskytovaných z veřejných prostředků, jimž by jinak bylo důvodu vyhovět, mají za cíl poškodit legitimní zájmy těch, o jejichž platech má být informováno (např. je šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči nim nenávisť apod.).

Žádost byla podána novinářem, a z žádosti není zřejmé, zda žadatel informace hodlá využít pro analýzu ve věci kontroly nakládání s veřejnými prostředky nebo zda informace žádá pro účely jejich zveřejnění v tisku. V případě zveřejnění jmenných seznamů s platy vedení ministerstva za předchozích téměř 6 let se potenciálně otevírá významný prostor pro zneužití poskytnutých informací.

Je třeba uvést, že žadatel požaduje informace o platu nejen současných, ale i bývalých zaměstnanců (rozsah žádosti je od r. 2008 do r. 2014). V době, kdy tyto osoby vstupovaly do zaměstnaneckého poměru se státem a u některých i v době, kdy tento poměr ukončily, si vzhledem k rozdílným výkladům ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb. nemohly být jednoznačně vědomi toho, že okamžikem uzavření pracovního poměru se státem se jejich plat

stává veřejnou informací, která bude na požádání poskytnuta komukoli, kdo o to požádá, ba dokonce, že bude zveřejněna. Omezení jejich práva na informační sebeurčení v této oblasti pro ně bylo o to méně předvídatelné, že v soukromé sféře je s informací o mzdě managementu nakládáno zcela opačně a standardně je podepisována doložka mlčenlivosti, ve které se osoba zavazuje neposkytnout informaci o své mzdě nikomu, ani svým nejbližším spolupracovníkům.

Povinný subjekt zvážil při svém rozhodování, zda zde existuje taková míra nutnosti a potřeby, jež by zdůvodnila zásah a omezení ochrany osobních údajů v žádosti uvedených osob. Ministerstvo nedisponuje souhlasem zmíněných zaměstnanců k uveřejnění jejich osobních údajů, a poskytnutí takové informace by tedy mohlo objektivně narušit jejich ústavně zaručená práva na soukromí.

Ministerstvo ctí právo na informace zaručené v čl. 17 Listiny základních práv a svobod a je si vědomo a uznává potřebu kontroly veřejné moci prostřednictvím možnosti získat informace o nejrůznějších okolnostech jejího fungování v oblasti hospodaření s veřejnými prostředky. Zcela jednoznačně souhlasí s názorem Nejvyššího správního soudu, že informace o platech zaměstnanců placených z veřejných prostředků se zásadně poskytují, a že bez dalšího se poskytují informace o platech zaměstnanců v řídicích pozicích povinného subjektu a zaměstnanců majících z jiných než výše uvedených důvodů faktický vliv na činnost povinného subjektu (např. poradců). Z uvedeného důvodu ministerstvo poskytlo tabulky s platy těchto osob za rok 2014. Poskytnutí informací v této podobě dostatečně naplňuje zájem na kontrole nakládání s veřejnými prostředky, avšak zároveň nezasahuje do práv zaměstnanců na respektování soukromí a na ochranu osobních údajů.

Po zvážení všech okolností povinný subjekt došel k závěru, že veřejný zájem na zveřejnění osobních údajů jednotlivých zaměstnanců není větší než zájem na ochraně těchto údajů, a proto povinný subjekt rozhodl informaci v tomto úzce vymezeném rozsahu odmítnout.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti lze mít za to, že žádost o poskytnutí informace o výši platu konkrétně uvedeného zaměstnance ministerstva v rozsahu uvedeném v žádosti, by měla být v části, ve které je požadováno uvedení jména náměstka, ředitele jednotlivého odboru a poradce ministra a náměstků dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, s odkazem na čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a k ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, odmítnuta, neboť poskytnutí takového údaje lze mít za neoprávněné užití tohoto údaje. Povinný subjekt proto rozhodl tak, jak je výše uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad k ministryni pro místní rozvoj, a to do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí. Rozklad se podává u Ministerstva pro místní rozvoj.

Karel Dlabač
ředitel odboru komunikace